

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 167/03-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Zboru väzenskej a justičnej stráže v B., zastúpeného advokátom JUDr. Š. H., Advokátska kancelária, B., ktorou namietal porušenie základných práv a slobôd zaručených čl. 17 ods. 2 a 5 a čl. 50 ods. 2 a 6 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Ntv-II 29/03 zo 6. marca 2003, ktorým predĺžil lehotu trvania jeho väzby, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. mája 2003 doručená sťažnosť J. J., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Zboru väzenskej a justičnej stráže v B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Š. H., Advokátska kancelária, B., ktorou namietal porušenie základných práv a slobôd zaručených čl. 17 ods. 2 a 5 a čl. 50 ods. 2 a 6 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. Ntv-II 29/03 zo 6. marca 2003 o predĺžení lehoty trvania jeho väzby.

Sťažovateľ žiadal vysloviť porušenie označených základných práv a slobôd a sťažnosťou napadnuté uznesenie najvyššieho súdu zrušiť a prikázať mu vo veci znovu konať.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal protiústavný postup najvyššieho súdu, ktorý sťažnosťou napadnutým rozhodnutím o predĺžení trvania jeho väzby mal porušiť jeho vyššie označené práva a slobody.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona).

Podľa právneho názoru vysloveného ústavným súdom napr. vo veci sp. zn. III. ÚS 90/03 pri právoplatnom rozhodnutí podľa Trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje a ktorým mali byť porušené jeho základné práva alebo slobody, je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúce doručenie odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi, nie však jeho právnemu zástupcovi.

Ústavný súd dožiadaním na Krajskom súde v Bratislave zistil, že v trestnej veci sťažovateľa (sp. zn. 6 T 2/03) bolo uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. Ntv-II 29/03 zo 6. marca 2003, ktorým bola predĺžená lehota jeho väzby do 31. októbra 2003, doručené sťažovateľovi 19. marca 2003 a jeho právnemu zástupcovi JUDr. Š. H. 27. marca 2003.

Predmetná sťažnosť z 26. mája 2003 bola doručená ústavnému súdu 28. mája 2003, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02,

III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom stanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2003